

สิทธิของผู้ป่วย 10 ประการ

1

ผู้ป่วยทุกคนมีสิทธิพื้นฐานที่จะได้รับบริการด้านสุขภาพตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

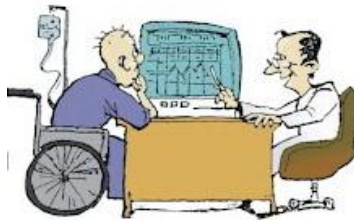
2

ผู้ป่วยมีสิทธิที่จะได้รับบริการจากผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพโดยไม่เลือกปฏิบัติ เนื่องจากมีความแตกต่างด้านฐานะ สังคม

เชื้อชาติ ศาสนา ลัทธิ การเมือง เพศ อายุ และลักษณะความเจ็บป่วย

3

ผู้ป่วยอยู่ในสถานะที่

เสี่ยงอันตรายถึงชีวิตมี

สิทธิที่จะได้รับการช่วยเหลือรีบด่วนจากผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถตัดสินใจในการยินยอมหรือไม่ยินยอมให้ผู้ปฏิบัติวิชาชีพปฏิบัติต่อตน เว้นแต่เป็นการช่วยเหลือรีบด่วนหรือจำเป็น

4

ผู้ป่วยอยู่ในสถานะที่เสี่ยงอันตรายถึงชีวิตมีสิทธิที่จะได้รับการช่วยเหลือ

รีบด่วนจากผู้ประกอบวิชาชีพ โดยทันที ตามความจำเป็น โดยไม่คำนึงว่าผู้ป่วยจะร้องขอความช่วยเหลือหรือไม่

5

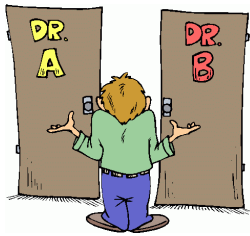
ผู้ป่วยมีสิทธิที่จะได้รับทราบ

ชื่อ นามสกุล และประเภทของผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพที่เป็นผู้ให้บริการแก่ตน

6

ผู้ป่วยมีสิทธิที่จะขอความเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพที่มีได้เป็นผู้ให้บริการแก่ตน และมีสิทธิขอเปลี่ยนผู้ให้บริการและสถานบริการได้

7

ผู้ป่วยมีสิทธิที่จะได้รับการปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับตนเองจากผู้ประกอบวิชาชีพ ด้านสุขภาพอย่างเคร่งครัด เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้ป่วยหรือการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

8

ผู้ป่วยมีสิทธิที่จะได้รับทราบ

ข้อมูลอย่างครบถ้วนในการตัดสินใจเข้าร่วมหรือถอนตัวจากการเป็นผู้ถูกทดลองในการทำวิจัยของผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ

9

ผู้ป่วยมีสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลเฉพาะที่ปรากฏในเวชระเบียน เมื่อร้องขอ ทั้งนี้ ข้อมูล

ดังกล่าวต้องไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคลอื่น

10

บิดามารดา หรือผู้แทนโดยชอบ

ธรรมอาจใช้สิทธิแทนผู้ป่วยที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีบริบูรณ์ ผู้บกพร่องทางกายและจิต

พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก

เรื่องที่พ่อแม่ต้องรู้

หมวดที่ 2 การปฏิบัติต่อเด็ก

มาตราที่ 25 ผู้ปกครองต้องไม่กระทำการดังนี้

1. ทอดทิ้งเด็ก ไว้สถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานพยาบาล หรือไว้กับบุคคลที่รับจ้างเลี้ยงเด็กหรือที่สาธารณะ หรือสถานที่ใดโดยเจตนาที่จะไม่รับเด็กกลับคืน
2. ละทิ้งเด็ก ไว้ ณ สถานที่ใดๆ โดยไม่จัดให้มีการป้องกัน ดูแลสวัสดิภาพ หรือให้การเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม
3. จงใจหรือละเมิดไม่ให้สิ่งจำเป็นแก่การดำรงชีวิต หรือสุขภาพอนามัย จนน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกาย หรือจิตใจของเด็ก
4. ปฏิบัติต่อเด็กในลักษณะที่เป็นการขัดขวางการเจริญเติบโตหรือพัฒนาการของเด็ก
5. ปฏิบัติต่อเด็กในลักษณะที่เป็นการเลี้ยงดูโดยมิชอบ

มาตราที่ 26 ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น ไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ ห้ามไม่ให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

1. กระทำหรือละเว้นการกระทำอันเป็นการทารุณกรรมต่อร่างกายหรือจิตใจของเด็ก
2. จงใจหรือละเลยไม่ให้สิ่งจำเป็นแก่การดำรงชีวิตหรือการรักษาพยาบาลแก่เด็ก ที่อยู่ในความดูแลของตน จนน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของเด็ก
3. บังคับ ชูเชื้อ ชักจูง ส่งเสริมหรือยินยอมให้เด็ก
 - ประพฤติไม่สมควร หรือน่าจะทำให้เด็กมีความประพฤติเสี่ยงต่อการกระทำผิด
 - ใช้เด็กเป็นเครื่องมือในการขอทาน หรือแสวงหาประโยชน์จากเด็กโดยมิชอบ
 - แสดงหรือกระทำการอันมีลักษณะลามกอนาจาร ไม่ว่าจะนำไปเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าตอบแทนหรือเพื่อการใด
4. ใช้หรือยินยอมให้เด็กเล่นการพนัน หรือเข้าไปในสถานที่เล่นการพนัน สถานค้าประเวณี หรือสถานที่ที่ห้ามมิให้เด็กเข้า
5. จำหน่ายแลกเปลี่ยนหรือให้บุหรี่ปริหรือสุราแก่เด็ก เว้นแต่การปฏิบัติทางการแพทย์

สิทธิผู้ป่วย

และ

พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก

ข้อมูลโดย ...แผนกกฎหมายเวชกรรม 8 ต่อ 1203

จัดทำโดย...กลุ่มงานสุขศึกษาต่อ 5200, 9801

โรงพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์

โทร 056-219888